

[Ingmar Wagner.]

er indstillet på det princip, at idrætten selv må yde sin indsats; og at idrætten selv yder meget, er da også tilfældet. Jeg har ikke de nøjagtige tal for, hvor meget Dansk Idræts-Forbunds mange hundredestusinde medlemmer år for år yder i kontingent, men det forlyder, at det skulle være et sted mellem 12 og 15 mill. kr. om året. Det er dog en del. Altså, idrætten yder en ganske betydelig del selv, og hvis det kommunistiske underændringsforslag ikke bliver vedtaget — jeg må beklage, hvis det skulle gå så galt — kunne det ærede medlem hr. Brodthagen og jeg måske få gennemført ved tredje behandling det princip, det ærede medlem kæmper for i Nykøbing, nemlig at staten skal give lige så meget, som idrætten yder; lad os prøve at få det sat i forhold til kontingentet. Det vil betyde et ganske betydeligt fremskridt, hvis staten vil yde lige så meget, som idrætsudøverne selv yder. Hvis det er rigtigt, at det er mellem 12 og 15 millioner kr. om året, tror jeg, idrætten vil være glad for en sådan håndsrækning.

Det er blevet nævnt, at idrætten indtil nu har modtaget 40 mill. kr. af tipstjenesten. Dette tal er forkert. Jeg kan ikke sige bestemt, hvad tallet er, men det er godt og vel 20 mill. kr. Det er altså desværre ikke rigtigt, at idrætten har fået så meget, som det er blevet sagt, men i vort naboland Norge — jeg ved ikke, om det er derfra, tallet stammer — har sporten i fjor ifølge dagspressen fået 8 mill. kr. af tipstjenesten og videnskaben 22 mill. kr. Det er, fordi man i Norge har det princip, at tipstjenestens formål er støtte til sporten og til kulturelle og videnskabelige formål. Det kommunistiske forslag skal ses som udtryk for vort ønske om indførelse af de samme tilstande i Danmark med hensyn til tipningen, som findes i Norge.

Johs. Christiansen: Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning i anledning af, at forskellige røster har hævet sig vedrørende det særlig umoralske i at ophæve rækkebegrænsningen; blandt andre det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft var, forstod jeg, lidt ked af, at denne ophævelse er kædet til lovforslaget. Heroverfor vil jeg hævde, at den bestående ordning netop

giver mulighed for højst uheldige forhold. Man spiller nemlig på lånte eller endogså fingerede navne, hvorved man kommer ud over den begrænsning på 48 rækker, som er fastsat i den nugældende ordning. Jeg er ikke på nogen måde ked af at være med til at gennemføre en nyordning, der afskaffer denne form for umoralitet.

Jeg forstår iøvrigt ikke, hvorfor man i statsmoralens navn vender sig så stærkt netop imod tipsloven. Staten holder sit eget landsomfattende klasselotteri, og vi har mange andre former for spil. Når det er tilfældet, og når adgangen til at deltage i klasselotteriet fornylig er blevet udvidet, synes jeg, det er en lille smule søgt, at man vender sig så stærkt mod tipningen, fordi der gennem en udvidelse af den tilsigtes at skaffe flere penge til ungdommens idrætsliv, dens friluftsliv og en række andre kulturelle, sociale og almennyttige formål.

Jeg takker den højtærede finansminister for hans venlige bemærkninger og for det tilsagn, ministeren gav vedrørende de kulturelle, sociale og andre almennyttige formål, jeg omtalte i mit første indlæg. Jeg takker også ministeren for den forståelse, han lagde for dagen overfor den tanke, jeg rejste, at give et begyndelsesbeløb til den fond, som professor Warburg anser for meget betydningsfuld for den videre hjerteforskning. Nu forstod jeg på ministeren, at der ligger et andragende om 40 000 kr., men det er vist specielt til idrætslægerne arbejde. Dette ligger jo noget udenfor det, jeg omtalte. Det er et andet lægevidenskabeligt arbejde, det her drejer sig om; det er i virkeligheden den forskning, som skal ligge til grund for den kontrol, idrætslægerne fremtidig skal kunne udøve overfor den ungdom, der ønsker at deltage i idrætslivet. Det ville glæde mig, hvis det var den højtærede finansminister muligt at give et lidt mere positivt tilsagn om, at for så vidt vi når op på de 10 mill. kr., vil han velvilligt overveje at give dette begyndelsesbeløb til den særlige forskning, jeg her har talt om.

(Kort bemærkning).

Ole Bjørn Kraft: Til det ærede medlem hr. Johs. Christiansen vil jeg gerne sige, at om man har reglen om de 48 rækker,